

Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník pro učitele – Příčiny chápání syntaxe jako kritického místa ve výuce ČJ

Příloha 2: Dotazník pro učitele – doplňující výzkum

Příloha 3: Dotazník pro žáky

Příloha 4: Ukázky žákovských prací

Příloha 1

Dotazník pro učitele – Příčiny chápání syntaxe jako kritického místa ve výuce ČJ

1. Pohlaví
 - a. muž
 - b. žena
2. Kolik je vám let?
3. Jste učitelem/učitelkou českého jazyka na 2. stupni ZŠ?
 - a. ano
 - b. ne
4. Kolik let učíte ČJ na 2. stupni ZŠ?
5. Máte nějaké zkušenosti s výukou ČJ na jiném stupni, případně s výukou ČJ pro cizince?
 - a. ano
 - b. ne
6. Popište, jaké máte další zkušenosti s výukou ČJ.
7. Jakou řadu učebnic a pracovních sešitů používáte při výuce ČJ?
8. Vnímáte syntax jako kritické místo ve výuce ČJ na 2. stupni ZŠ?
 - a. ano
 - b. ne
 - c. nevím
9. Které učivo ze syntaxe vnímáte jako nejproblematictější pro žáky?
10. Je to z důvodu špatně zpracovaného RVP?
 - a. ano
 - b. spíše ano
 - c. nevím, nejsem schopen posoudit
 - d. spíše ne
 - e. ne
11. V čem konkrétně vidíte problém? Jak byste RVP upravili?

12. Je to z důvodu špatně zpracované látky v učebnicích?

- a. ano
- b. spíše ano
- c. nevím, nejsem schopen posoudit
- d. spíše ne
- e. ne

13. Popište, co vám na učebnicích vadí / co vám chybí / co byste chtěli změnit.

14. Je to z důvodu vaší nejistoty / nedostatečné znalosti při výkladu syntaktického učiva?

- a. ano
- b. spíše ano
- c. spíše ne
- d. ne

15. Které učivo ze syntaxe vám dělá největší problém?

16. Měli byste zájem o kurz věnovaný syntaxi? Kurz by byl zaměřen na opakování učiva a nabídl by výukové situace přenositelné do vašich hodin.

- a. ano
- b. ne

17. Je to z důvodu nedostatečné vyspělosti žáků?

- a. ano
- b. spíše ano
- c. nevím, nejsem schopen posoudit
- d. spíše ne
- e. ne

18. Vyberte možné řešení nedostatečné vyspělosti žáků.

- a. Zařadil/a bych učivo syntaxe až na střední školu.
- b. Zredukoval/a bych učivo syntaxe na ZŠ.
- c. Učil/a bych učivo syntaxe až v 8. a 9. ročnících.

19. Je to z důvodu neschopnosti žáků porozumět delšímu textu?

- a. ano
- b. spíše ano
- c. nevím, nejsem schopen rozhodnout
- d. spíše ne
- e. ne

20. Napadá vás, jak tomuto problému předcházet?

21. Je problémem nedostatek času na syntaktické učivo?

- a. ano
- b. spíše ano
- c. nevím
- d. spíše ne
- e. ne

22. Vyřadili byste nějaké učivo z výuky na ZŠ?

- a. ano
- b. ne

23. Jaké učivo byste vyřadili?

24. Pokud máte nějaké další poznámky / postřehy k tématu, podělte se o ně, prosím.

Příloha 2

Dotazník pro učitele – doplňující výzkum

1. Pohlaví
 - a. Muž
 - b. Žena
2. Kolik je vám let?
3. Kolik let učíte ČJ?
4. Souhlasíte s tvrzením, že syntax je kritickým místem ve výuce ČJ na 2. stupni ZŠ?
 - a. ano
 - b. ne
5. Proč ano/ne?
6. V čem vidíte smysl syntaxe pro žáky?
7. Souhlasíte s tímto tvrzením? *„Učitel by při výuce skladby měl nejvíce usilovat o rozvoj vyjadřovacích schopností žáků, aby žáci poznané skladební prostředky dovedli vhodně využívat ve své jazykové praxi?“*
 - a. Ano
 - b. Ne
8. Jakým způsobem se snažíte dosáhnout tohoto cíle?
9. Souhlasíte s tím, že pochopení systému syntaxe pomůže žákovi k jeho vlastní tvorbě textů?
 - a. Ano
 - b. Spíše ano
 - c. Nevím
 - d. Spíše ne
 - e. Ne
10. Proč ano/ne?
11. Co je dle vás nejkritičtější místem pro výuku syntaxe na straně žáka?
12. Souhlasíte s tím, že učivo syntaxe na 2. stupni ZŠ je třeba redukovat?
 - a. Ano
 - b. Spíše ano
 - c. Spíše ne
 - d. Ne

13. Co byste z učiva syntaxe na 2. stupni ZŠ vyřadili?

14. Co vše byste vyřadili z této nabídky a proč?

Nabídka: doplněk, věty dvoučlenné a jednočlenné, druhy vět vedlejších, přístavek, přívlastek volný a těsný, příslovečná určení zřetele, příslovečná určení míry, příslovečná určení všechna až na základní – místo, čas, způsob.

15. Co byste učili místo vyřazeného učiva?

16. Co byste učili místo vyřazeného učiva z této nabídky?

Nabídka: aktuální členění výpovědi, slovosled (jeho typy, fce, apod.), koheze a koherence textu

17. Ovlivňuje vaši výuku příprava na přijímací zkoušky?

a. Ano

b. Ne

18. Jakým způsobem?

19. Pokud chcete, můžete se zde podělit o další myšlenky, které vás k tématu napadají.

Děkuji vám za váš čas.

Příloha 3

Dotazník pro žáky

- 1) Pohlaví
 - a. dívka
 - b. chlapec

- 2) Třída
 - a. 6. třída
 - b. 7. třída
 - c. 8. třída
 - d. 9. třída

Skladba je nauka, která zkoumá vzájemné vztahy mezi slovy ve větě (větné členy), zabývá se správným tvořením vět, souvětím a správným slovosledem.

- 3) Je podle tebe důležité ovládat učivo z oblasti skladby?
 - a. Ano
 - b. Spíše ano
 - c. Nevím
 - d. Spíše ne
 - e. Ne
- 4) Proč to je/není důležité?
- 5) Připadá ti učivo skladby náročné? (v porovnání s ostatním učivem z ČJ)
 - a. Ano
 - b. Ne
- 6) Proč ano/ ne?

Příloha 4

Ukázky žákovských prací

Práce 30/6

Oblíbený sport

Můj oblíbený sport je hokej. Vždy sem jezdí i můj táta, a to se mi líbí. Jelikož táta chodí pořád do práce, tak tady na hokeji si s ním můžeme užít nějaký čas i když hokej není tak dlouhý, ale mně to stačí. Většinou s námi jezdí i náš soused, a jezdil s námi i můj nejlepší kamarád, ale ten na začátku léta odstěhoval do Stříbrné Tkalice a to je úplně na druhou stranu od Kolína, kam my jezdíme na hokej. Na hokeji pohádě přijdou jiné myšlenky, protože je tam skvělá atmosféra. Je tady hodně milých lidí, sice ano někdy se hokejisti porou a lidem se to nelíbí a řívou na protibráče, ale to podle měho to k hokeji prostě patří. Protože kdyby se tam mervali ad. tak by to nebylo tak dobré. Ale co i když se někdy rou, pořád je to scanda. Klavně je největší zářava když hrajeme s Jestřábi Prostějov, táta si myslí že je to ten nejslabší tým a ty obličej když zase probírali, to je něco. Ale dnes ráno mi táta oznámil že se zítra hned po škole jdeme na hokej. A řekl mi že nás napojil do soutěse o 2 vip lístky a to je super protože hrajeme proti Kladnu. A za Kladno hraje Jaromír Jágr a Jágr je pro mě legenda. Sice ano, už jsem v Kladně na hokeji byla, ale Jágr moc nehrál a to mě mrzelo. A když mi táta řekl že když vyhraje ty vip lístky tak ho můžeme vidět na živo a udělat si s ním fotku.... no prostě by to byl můj splněný sen. Krozně moc do doufám že vyhraje a uvidím se s legendou.

Můj nejlepší kamarádka

Můj nejlepší kamarád je holka. Sedí se mnou v lavici. Máme společné záliby a rádi je spolu děláme. Když něco potřebuji vždy se můžu na ni obrátit a ona na mne také. Umí udržet tajemství proto jí vše říkám. Nemáme před sebou tajemství. Vždy mě dokáže podpořit a zvednout náladu. Pomáháme si neustále. Obě máme rády tenis, tělocvič a pradáky. Někdy mě chodí vyprovodit když du domů. Když mi něco nejde vždy mi to vysvětlí a já to většinou vždy pochopím. Když máme čas a je teplo rády spolu chodíme hrát tenis, také rády spolu chodíme na procházky. Vždy se na svět snažíme koukat barevně a najít něco dobrého a ne na svět koukat černobíle a za vším hledat zmatky. Máme spolu vyměněné boty aby jsme každá měla kousek od té druhé. Snad úplně jediná věc v které jsme si odlišné je barva vlasů. Máme úplně stejnou výšku. Má nejlepší kamarádka má stejné jméno jako já. Smo. nejlepší kamarádkou se znám od 1 třídy. Mám jí moc ráda!

Můj nejlepší kamarád

Můj nejlepší kamarád se jmenuje Fija. Fija a já se známe od narození. Bydlíme vedle sebe a skoro každý den jsme spolu venku, venku děláme různé kreviny rozmícháme navič krev. Naposledy jsme byli u něho bratrance doma a hráli jsme tam „dobitý a cáčky“. Hráli jsme asi od 9 do 12 hodin večer, ale vyhrál jsem já asi po pětce. Když nehrájeme u něho doma tak venku budí ~~se~~ jerdíme na kole nebo běháme nebo pomíháme např. se dřevem u něho doma. Večerem se domluvíme že večer budeme hrát spolu na počítači nějakou hru. Je to spíš nějaká štruktura nebo nějaká další kreviny. On se dokáže sdělovat rychle rozbít takto ho uklidňují a potom rapně další a další hru. Jakkoli hrájeme třeba 2-3 hodiny pak už mu semiču říct ani ahoj aby na mě nebyl rozbívaný jsem si ce adarčí seř on ale mám povinnosti kreviny. Takže ho sechám až si zaná dáva a je to se cajku. O víkendy jsme spolu jednou hráli celý den jenova rozbívaní hry a bavilo nás to! Ale potom nemohé hrát asi 2 dny protože neodlal svoje povinnosti. Občas sály dojedeme do ~~se~~ nějakého města a koupíme si kebab a jeme do parku a někdy tam pítím svoje spoluzáků nebo jina napíšu až jdu s námi ven. Po kebabu jeme na křižku a bavíme se tam s tím co budeme večer dělat. Pak odjeme na bus a dojedeme u mojí domi a jeme třeba pítí ven nebo domi. Někdy když nehrájeme tak voláme a ~~se~~ rozpráváme si a seim co nás napadne. Potukil spíš voláme večer takse musíme jít kvůli jeho malému bratřovi ukončit hovor a jít dělat něco jiného. Pak se jdu napít a jdu spát. Když spolu ~~se~~ sejdeme ven tak víkce a seim co mám dělat, seim jítli mám jít hrát hry nebo jít notmáhat manace nebo jít cvičit, jerdit na kole, lehat pítí se nudim. Někdy jsme měli i máie když jsme se sevidili že se byt třeba na dovolení nebo něčenzí nebo jsme jítli byli máihodovní se ~~školy~~

Obtížený sport

Můj nejoblíbenější sport je zatím fotbal sice mám záhy rád basketbal
 ale chodil jsem 4 roky na tréninky fotbalu tak mi přijde že v
 tom nebudu nejhorší. Je hrát v bráně ale pomalu se to mění
 i když už nechodím na tréninky tak mě začíná bavit
 obrana nebo útok ale má to háček větší háček nemám moc vydržet
 výdrž. Vždy uběhnu max. 1km a pak už nemůžu proto jsem hrál
 v bráně. Mě nejvíce na obraně bavilo když sem dal gól ten pocit
 že změním něco ve hře a pomůžu našemu týmu ten pocit jako
 Cristiano Ronaldo je to snad ten nejlepší pocit když u konce
 zápasu dám gól a pak se to oslaví. Už od mala sem měl
 rád fotbal pořád sem si doma kopal do míče a cca v 8 jsem
 začal chodit na tréninky ~~by~~ bavilo mě to ale co mě štválo a
 proto jsem zkončil s fotbalem. Trenéři mě přestaly brát na
 zápasy protože jsem neměl výdrž v běhání, v bráně mě to bavilo
 záhy ale vždy když útočníci pustily míč a už ho nikdo
 neutránil a protihráči na mě kopali z 1m tak jsem to
 nechtěl to se chytit nedá. A vždy takovýhle gól na
 srabáku vždy po něm následovala zvrhlost týmu i když věděli
 že oni to pustily a byla to jejich chyba ale chtěly si vybit
 zlost na mě že jsem to mohl chytl, řvaly ~~na~~ na mě
 ale stejně na konec sme vyhrály. Ono ~~je~~ bylo nejdůležitější
 na našem týmu že když proti nám byl silný tým
 a dali mi gól tak nic neřešili ale když byl proti
 nám slabý tým a málem se trehily tak už to vzdávaly.
 Basket by jsem klidně hrál ale ten největší problém u
 tohoto sportu je moje výdrž a to je úplně stejně jako
 u fotbalu ta výdrž mi vše kazí je třeba hodit hoš ze
 3metrů ale pokud spadne ten míč a oni ho vezmou tak já
 už nemám ani motivaci proto běžet - chodit a to jsem já a
 sport

Dokončení práce 3/8

Je to spánek. Jsem s ním každý den, ale i tak mě ~~spí~~ spí, že je to málo. Myslim na ním často v průběhu dne. Ale ráno ~~se~~ dne se vždy sejdem.

Práce 22/8

22.3

Život teenagera

Život teenagera je složitý. ~~Život~~ Začíná přibližně ve 13 letech a končí ve 19 letech. Každý prochází velkými změnami a ne pro přibližně

každého je to příjemné. Každý den máme mít člova s pouskem sberu máje. ne slady. V 13 letech má nás učitelé a rodiče začínají slavit s výběrem sběrní slady a každý člova povídá někdy co by mohl být slada je to těžké. Ve 14-15 letech si musíme vybrat co budeme v příští letech sbírat a pokud je i bude budeme pracovat a v tom případě mi přijde výběr slady ve 14-15 letech trochu těžký. Polovina z života teenagera nabere slada ale ta druhá polovina je napole trochu dobrá. Můžeme mít s pousku sběrní a začínat s nimi nezapomenutelské příběhy při sběru se můžeme někdy potvrdit nějaká pravidla ale pokud to není pravidelné potvrdit slada si myslím že i to je život teenagera. Ne ale každý sběrní je pravý, někdy má sběrní můžeme podrobit nebo nás vadit a pokud ne sběrní se dá věřit. Nějací lidé odcházejí ale máje s pousku lidé můžeme přijít. Myslim si že sběrní teenagera je těžké

Oblíbený sport

Můj oblíbený a vlastně úplně nejoblíbenější sport je tanec. Tancovat jsem začala tak v 8 letech ale už od malíčka jsem se strašně ráda nějak hrotila a pohybovala. Na tanec mě přivedla tak nějak mamka, protože moc dobře věděla že tihle je něco pro mě. Už jsem vystřídala strašně moc stylů tanců které mě opravdu bavily, ale nejvíce z těchto všech stylů mi nejvíce padl styl disco dance. Hodně lidí kteří se nepohybují v tanečním světě si myslí že je to vždycky spojeno s devadesátkami, dishotěkami atd. Což je teda velký omyl, protože takhle to opravdu není. Je to opravdu dosti náročný styl a potřebuji trénovat opravdu hodně. Je docela těžké pro mě to popsat někomu kdo se v tomhle oboru nepohybuje, ale je to hodně rychlý styl tance, máte po shoro celou dobu pevné tělo, poji se s tím hodně akrobatických prvků, různé točky, shoky atd. Naše kostýmy v kterých soutěžíme jsou opravdu nádherné, spoustu kaminhu, třpytek, barevné kostýmy atd.. Trénuji 4x týdně 2 hodiny. Naš trénink obsahuje rozvíčku, posilování, zlepšování techniky, shoky, rozsah a také samotné tancování samozřejmě. Moji nejoblíbenější částí toho všeho je ten čas na soutěžích s holhama. Navzájem se všechny podporujeme a jsou opravdu shvělé. Ve školním roce to máme rozdělené tak, že na podzim jedeme sóla, dva, malé skupiny a tria. Poté na jaro jezdíme na soutěže s velkými formacemi, a tihle rok se mi ta naše opravdu líbí. Minulý ^{rok} jsme dokonce získali titul vicemistrů ČR. Doma mám toho 80 medailí a i nějaké poháry. Tanec mě strašně baví a naplňuje mě to. Chtěla bych tancovat nejdéle co to jen půjde.

Moje nejlepší kamarádky

Nemám moc blízkých kamarádů, ale tyto dvě jsou jako moje druhá rodina.

Jedna se jmenuje Tereza Čížová a říkáme jí Terézice a druhá se jmenuje Tereza Králová a té říkáme Terézka.

Obě dvě jsou staří než já, ale i tak máme mnoho společného.

Jsme spolu skoro každý den, dělají mě šťastnou kdykoliv jsme spolu. Nikdy se spolu nenudíme, dokážeme vedle sebe hodiny jen ležet a nic neříkat.

Máme také spoustu oblíbených míst kam chodíme, jako třeba panely vedle Melouna, hák, cvičit nebo třeba vodárna.

Často jen sedíme nebo ležíme na chodníku, silnici, podlaze, prostě kdekoliv. Máme spoustu slov které používáme při jakékoliv situaci, naše nejoblíbenější je GRE, používáme ho každý den a kdekoliv. Navzájem si říkáme slova jako smradovne, vygralino, demente, hnusko fusko a spoustu dalších. Nikdy to nebereme špatně je to naše každodenní oslovování.

Nikdy se nehádáme, za to jsem opravdu ráda. Všechno bereme s humorem.

Máme hodně pláňi které jsme ještě nedokončili a také hodně které jsme už užily. Moho jim říct cokoli a ony mně také.

Dokážeme se bavit o vážných věcech i úplných blbostech.

Ony pomáhají mně a já zas jim, Jsou součástí mě. Nedokážu si představit že bychom se rozdělily.

Známe se už od dětství. Dálže máme mnoho skvělých zážitků na které vždy vzpomínáme.

Doufám že naše přátelství bude nadále tak dobré jako do teď. A zůstaneme si tak blízké.

Oblíbený sport

Můj oblíbený sport je jízda na koni neboli jezdecký sport. Sport je pro mě něco kde můžu vypustit všechny myšlenky problémy a něco co máš rád. Já už od mala mám ráda koně a nikdy by mě nenapadlo že za pár let na nich budu jezdit. Kone беру jako součást mě a vždycky když jsem u nich tak se cítím dobře i když ten den nebyl úplně dobrý. Díky koním se dokážu lépe soustře-
dit a zachovat klid v některých se úplně příjemných situacích.

Koně jsou někdy lepší než lidé a koně mají společenství je lepší než lidstva. Koně neponoukají nechtějí se s vámi apodobně, jsou klidní a věřují si vaší pozornosti, vnímají jak se chováte a dodávají vám sílu. Díky koním jsem našla hodně moc lidí a kamarádů, kteří jsou mi strašně blízcí. Pro mě jako lidi je to nesmysl a hodně lidí říká, že jezdecký není sport, ale je a dost náročný jak fyzicky tak psychicky, přece jenom musíte postavit 500 kg zvíře. Také hodněkrát si sakrajete se svým vlastním životem. Nikdy nevíte co se může a nemusí stát, ale i přes tyto věci a nebezpečí ten sport mám velmi ráda a hodně mě naplňuje. Ten sport mi hodně dal, ale i něco málo dal.

Největší překvapení

Tehdy mi bylo osm let. Jela jsem s rodiči a mojí mladší sestrou do vedlejší vesnice, protože mam máje paní učitelka měla fenku Nikitu, které se narodilo deset sítinářek.

Nikita je německý boxer, byly jí tak čtyři roky. Paní učitelka se mamky na něco zeptala, ale já ani moje sestra jsme ~~nebyly~~ nebyly se. Mamka byla šťastná.

Konečně jsme šli za sítinářky, byly tak malíčky a byly měly barevné sítinářky uvořeni kolem krku, aby jsme je nosovali. Kolem mě se pořád motalo stěně s fialovou sítinářkou. Bylo ještě menší než ostatní sítinářka. Měla krásnou bílou hrud' a bílou lupinku mezi očima. Byla to malá fenčka. Tátka si jí takhle oblíbil, a tak mu paní učitelka se dovolila, že si jí může pomaslit. Nakonec i já jsem si jí pomasila. Byla tak heboučka, tak mádherná. Paní učitelka říkala: „Tato fenčka je pořádnej konf saub'í, už jsem vám vyší desky na to, aby je zase nepřehouřila“. ~~Nejeden~~ Nejeden, ale smutná už v'as, byl smutný. „Nikita nemá na to, aby je všechny uvořila. Nevím jak dlouho to ještě udrží a hlavně takle...“

Když jsme od se vrátili zpátky domů, mamka s tátou něco řešili.

Dalšího dne, když jsme se vrátili ze školy, mamka nebyla doma.

„To je překvapení“ odpověděl tátka, když jsem se ho zeptala, kde mamka je.

Byla jsem nadočkava, přecházela jsem sem a tam, dokud se konečně vrátila. V ruce nesla ŠTĚNĚ! To mádherná stěně, které bylo tak malíček s bílou lupinkou. To nejlepší stěně na světě. „Přivítejte Bellu, nového člena naší rodiny“, řekla mamka s úsměvem.

Hned jsem věděla, že jí miluju...

